

İki Elim Yakanda

– Mustafa Kara · 31 Mart 2018

Koca şehir sensiz
Sokakları da çok sessiz
Yüreğim gibi parçalı bulutlu
Çöker kasvet üzerine.
Nereye baksam
Sis perdesi kaplamış
İçimi ıslatır gözlerimden dökülenler
Delinmiş gök kubbe misali

*

Yağar saçlarıma lapa lapa kar
Alırım parmaklarımin arasına
Eritirken kar tanelerini ellerim
Ayazda kalan yüreğim yangın yeri
Sarı gözlerimi çakmak çakmak alev
Zifiri geceden süzülürken günahlarım
Ateş topu olursun avuçlarımda
Yanar sol yanımda...

*

Çizerim mor geceye dolunayın resmini
Düşer yakamozlar gözlerime
Kopar o an kızılca kıyametler
Çırpınışlar boşuna
Yasak sevdamız yok olurken
Kursam da yeni bir dünya
Yeniden yolumuza çıkar, damla damla ayrılıklar

*

Riyakâr bir akşamüstü geldim o şehre
Hangimizin sırtında ki kambursun
Ey gece!
Adımlarım emin, yürürken sana doğru
Düşer yolum pişmanlıklarının kapısına
Oturmuşsun keşkelerinin bir köşesine
Ağlıyorsun yağmura inat
Dilerdim ki
Hesapta yokken ağlamasaydın zamansız...

*

Anlam veremedim
Kanarken yüreğin sancılar içinde
Vurmuşsun dudaklarına ket!
Engellesen de yürekten geçenleri
Çınlar sessiz çığlıkların boş sokakta
Gözlerin bürünür siyah gecenin matemine

*

Beklerim akşamdan sabaha
Yürürüm sensiz kızıl şafakta ölüme
Geçti artık!
Tutma ecel gibi ellerimden
Sus!
Söyleyecek neyin varsa sus!
Yüreğinden artanları döksen yüreğime,
Merhem olsa kapanmaz yaralarım.

*

Ağarsa da tan yeri, doğmaz güneşim
Hala akşamdan kalmayım.
Yalnızlığıma yarenlik eder gölgem
Aklım firari
Sokağında deli nöbetindeyim.
Bil ki yanı başında
İki elim yakanda ...
Mustafa KARAAHMETOĞLU
23.01.2017